

Mihai Eminescu

La steaua

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atît de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre.

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie;
Era pe cînd nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot astfel cînd al nostru dor
Pieri în noapte-adîncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.
1886

מיכאי אמינסקו
אל הכוכב

אל הכוכב אשר זרח עתה
הדרך ארוכה עד להפליג.
אלפי שנים צריך היה
לאור אותנו להשיג.

אולי בדרך הוא מזמן קבה
במרחקים כחולים
ורק עכשיו האור היה
למבטנו נצנוצים.

האיקונון של הכוכב המת
עולה לאט על הרקיע לפנינו
היה ולא נראה באותה עת,
רואים אותו היום והוא איננו.

כמו כן, מתי געגוענו
אבד בליל עמוק,
אור הכבוי, אהבתנו
רויף עודנו מרחוק.
1886